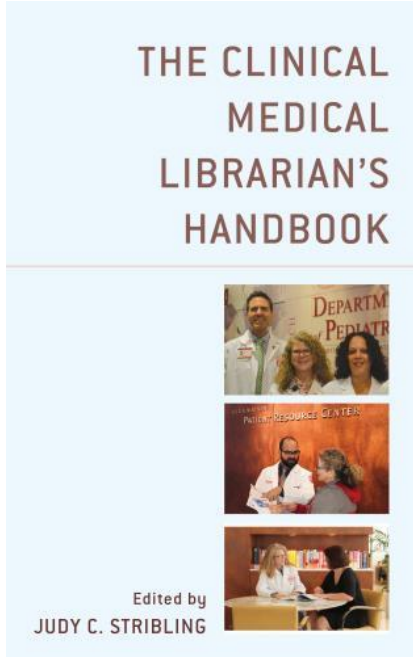

Stribling, J. C. (Ed.). (2020). The Clinical Medical Librarian's Handbook. Rowman & Littlefield. ISBN: 978-153-8127-70-4

Stribling, J. C. (Ed.). (2020). Klinik Tıp Kütüphanecisinin El Kitabı. Rowman & Littlefield. ISBN: 978-153-8127-70-4

Kubilay YUCAL*^{ID}, Hacı Bayram CİHAN**^{ID}

This paper will review the book, “The Clinical Medical Librarian’s Handbook,” published in 2020. This is a comprehensive work that consists of 11 chapters. The book profoundly explores the role of clinical medical librarians in supporting informed decision-making in healthcare delivery and provides a comprehensive guide for professionals in the field. Each chapter provides theoretical and practical insights into different aspects of clinical medical librarianship, aiming to enhance the competencies of professionals working in this field.

Judy C. Stribling’in editörlüğünü üstlendiği “*The Clinical Medical Librarian's Handbook*” başlıklı eser, 13 farklı yazar tarafından 11 bölüm olarak hazırlanmıştır. Tıp kütüphaneciliğinin tarihsel gelişimini, güncel uygulamalarını ve tıp kütüphaneciliğinin sağlık hizmetlerine etkisini akademik bir yaklaşımla

incelemektedir. Yazarlar, tıp kütüphaneciliğinin sağlık hizmetleri içindeki stratejik önemini vurgulamaktadır. Klinik Tıp Kütüphaneciliği (*Clinical Medical Librarianship - CML*) kavramının Missouri-Kansas City Üniversitesi’nde Gertrude Lamb öncülüğünde başlayan evrim süreci, alana dair ilk adımları ve tarihsel gelişmeleri derinlemesine ele almaktadır (Lamb, 1985). Klinik tıp kütüphanecilerinin klinisyenlerle hasta bakım kalitesini artırmak amacıyla kurdukları iş birliği, Hasta ve Aile Merkezli Bakım (*Patient and Family-Centered Care - PFCC*) yaklaşımı, halk sağlığı uygulamaları ve modern araçların kullanımının benimsenmesiyle avantaja dönüşmüştür. Bu iş birliği ile klinik bilgilere erişim kolaylaşmış ve zamandan tasarruf sağlanmıştır. Ayrıca, tıp kütüphanecilerinin Kanıta Dayalı Tıp (*Evidence-Based Medicine - EBM*) uygulamalarında ve bilgi terapisi hizmetlerindeki rolü kapsamlı bir şekilde incelenmektedir. Kitap, tıp kütüphaneciliği alanında mesleki gelişimi teşvik eden öneriler sunarken, tıp kütüphanelerinde görev yapacak stajyerlerin gelişimini ve kliniklerde bulunan öğrencilerin eğitimine yönelik kütüphane hizmetlerinin önemini de vurgulamaktadır.

* İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Uzman Kütüphaneci, İstanbul, Türkiye. E-posta: kubilay.yucal@istun.edu.tr
Istanbul Health and Technology University, Expert Librarian, İstanbul, Türkiye. E-mail: kubilay.yucal@istun.edu.tr
** İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi, Kütüphaneci, Ankara, Türkiye. E-posta: haci.cihan@bilkent.edu.tr
İhsan Doğramacı Bilkent University, Librarian, Ankara, Türkiye. E-mail: haci.cihan@bilkent.edu.tr

Keith C. Mages ve Terrie R. Wheeler tarafından kaleme alınan “An Introduction to Hospitals, Research, and Medical Libraries / Hastane, Araştırma ve Tıp Kütüphanelerine Giriş” adlı birinci bölümde (ss. 1-18), Klinik Tıp Kütüphaneciliğinin (*Clinical Medical Librarianship* - CML) doğuşunu ve gelişimi ele almıştır. Gertrude Lamb’ın 1971’de Missouri-Kansas City Üniversitesi’ne (*University of Missouri-Kansas City* - UMKC) gelmesiyle birlikte, kütüphane hizmetlerini modern tıp müfredatına uyarlamayı hedeflediği ve bu çabalarının CML’nin ortaya çıkışına yol açtığı belirtilmiştir. (Lamb, 1985). Bölümde, II. Dünya Savaşı sonrasında tıp literatüründe hızlı bir büyüme yaşandığı, Sağlık Meslekleri Yardım Yasası (1961) ve Hemşire Eğitim Yasası (1964) gibi yasalarla ABD’de sağlık profesyonellerinin sayısının arttığı vurgulanmıştır. Ayrıca, Tıbbi Kütüphane Yardım Yasası (1965) ile sağlık bilimleri kütüphanelerine yönlendirilen federal fonlarla hizmet ve kaynakların zenginleştirildiği anlatılmıştır. Literatürü Grafiklere Ekleme (*Literature Attached to Charts* - LATCH) programının, klinisyenlere hasta özelinde literatür sağladığı ve bu programın kütüphanecilerle klinisyenlerin iş birliğiyle yürütüldüğü belirtilmiştir. Carolyn Reid ile yapılan bir röportajda, CML süreçleri ele alınmış ve Gertrude Lamb’ın programlarının diğer tıp fakülteleri ve hastanelerde CML programlarının kurulmasına ilham verdiği ifade edilmiştir. CML’nin sağlık hizmetlerine katkıları ve zamanla CML’nin tam anlamıyla yaygınlaşmadığı vurgusu ile sona ermiştir. Literatürde bu bölümü destekler nitelikte olan bir çalışmada (Wood, 2014), sağlık bilimleri kütüphanelerinin işlevlerini, tarihini, çağdaş uygulamalarını ve gelecekteki rollerini ele alarak, alandaki araştırmacı ve profesyoneller için önemli bir bilgi kaynağı sunulmuştur.

Judy C. Stribling ve Antonio P. DeRosa tarafından kaleme alınan “Creating Clinical Partnerships / Klinik Ortaklıklar Oluşturma” adlı ikinci kitap bölümünde (ss. 19-30), Klinik Tıp Kütüphanecisinin (*Clinical Medical Librarian* - CML) başarılı olabilmesi için klinisyenler, klinik departmanlar, profesörler ve üst düzey yöneticilerle güçlü ilişkiler kurmasının önemi vurgulanmıştır. Bu güçlü ilişkilerin, kütüphanecilerin hasta bakım kalitesini artıran katma değerli hizmetler sunmaları durumunda daha fazla destek sağlayacağı belirtilmiştir. CML’lerin, hastaneler, tıp fakülteleri, hemşirelik okulları ve Akademik Tıp Merkezleri (*Academic Medical Centres* - AMC) gibi çeşitli kurumlarda çalıştıkları ifade edilmiştir. Her ne kadar farklı iş tanımları ve hedef kitlelere sahip olsalar da temel amaçlarının sağlık hizmeti sağlayıcılarına bilgi sağlamak olduğu vurgulanmıştır. Ayrıca, CML’lerin mesleki gelişimlerini sürdürebilmeleri için mesleki konferanslar ve sempozyumlara katılım, dijital platformlarda etkin bir varlık göstermek ve sürekli güncel kalmak gibi öneriler sunulmuştur. 1990’ların başında McMaster Üniversitesi’ndeki araştırmacılar tarafından ortaya atılan Kanıta Dayalı Tıp (Evidence-Based Medicine - EBM), "klinik karar vermenin temeli olarak yayınlanmış araştırmaları sistematik bir yaklaşımla analiz etme" şeklinde tanımlanmış ve CML’lerin bu alandaki ürünlere hâkim olmalarının ve bunları tanıtımalarının önemine dikkat çekilmiştir.

Antonio P. DeRosa ve Becky Baltich Nelson tarafından kaleme alınan “Embracing Patient- and Family-Centered Care: A Brief History, Literature Review, and Cross-Walk Analysis with the Joint Commission Standards / Hasta ve Aile Merkezli Bakımın Benimsenmesi: Kısa Bir Tarihçe, Literatür Taraması ve Ortak Komisyon Standartları ile Çapraz Analiz” adlı üçüncü bölümde (ss. 31-42), Hasta ve Aile Merkezli Bakım (*Patient- and Family-Centered Care* - PFCC) kavramının tanımı ve kapsamı ele alınmıştır.

PFCC'nin başlangıçta pediatriye odaklandığı, ancak zamanla tüm hasta türlerine ve sağlık hizmetlerine uygulanabilir hale geldiği vurgulanmıştır. Klinik tıp kütüphanecilerinin ve diğer sağlık bilgi profesyonellerinin, PFCC programlarına katkıda bulunmalarının önemi üzerinde de durulmuştur. 2010 yılında yayınlanan "Etkili İletişim ve Kültürel Yeterliliğin Geliştirilmesine İlişkin Kontrol Listesi ve Hasta ve Aile Merkezli Bakım" raporu, CML'lerin PFCC uygulamalarındaki rolünü desteklemek için önemli bir referans olarak sunulmuştur. Sonuç olarak, kütüphanecilerin sağlık alanındaki destek gruplarına sunumlar yaparak, bu grupların özel ihtiyaçlarına yönelik bilgi hizmetleri sunmaları suretiyle hasta bakıcıların daha bilinçli ve güvenli kararlar almalarına katkıda bulunabilecekleri ifade edilmiştir.

Judy C. Stribling kaleme aldığı "Consumer Information Therapy on Pediatric Rounds / Pediatrik Vizitlerde Tüketici Bilgilendirme Terapisi" adlı dördüncü bölümde (ss. 43-52), klinik tıp kütüphanecilerinin Hasta Merkezli Bakım (*Patient Centered Care* - PCC) alanındaki rolleri ve sağlık okuryazarlığındaki katkıları ele alınmıştır. Özellikle, akademik tıp merkezlerinin pediatri klinik bölümlerinde yer alan kütüphanecilerin, hastalara veya hasta bakıcılara sağlık bilgisi sağlayarak PCC faaliyetlerine nasıl destek oldukları vurgulanmıştır. Hastalar ve hasta bakıcılarının tanı, tedavi ve tıbbi süreçler hakkında daha açık, doğru ve pratik bilgiye erişiminin önemi üzerinde durulmuştur. Bu bağlamda, CML'nin bu bilgiye erişim sağlama sürecindeki kritik rolleri öne çıkarılmıştır. Kütüphanecilerin, sağlık bilgisi sağlama süreçlerinde "Access Pediatrics, Clinical Key Patient Education, Medline Plus, Micromedex" gibi çeşitli elektronik kaynaklardan nasıl yararlanabileceklerine dair detaylar verilmiştir. Ayrıca, Elektronik Tıbbi Kayıtların (*Electronic Health Record* - EHR) bilgi sağlama hizmetlerindeki rolü üzerinde durulmuş ve iş akışı tablosu ile desteklenmiştir. Son olarak, sağlık okuryazarlığının tanımı, etkileri ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki durumu ele alınmış, kütüphanecilerin bu bağlamda hastalar ve hasta bakıcıları ne ölçüde güvence altına aldıkları tartışılmıştır.

Antonio P. DeRosa'nın kaleme aldığı "Diagnosing and Treating the Patient's Information Needs: A Librarian Provides Information Therapy Using the EMR in an Oncology Setting / Hastanın Bilgi İhtiyaçlarının Teşhisi ve Tedavisi: Bir Kütüphaneci Onkoloji Ortamında EMR Kullanarak Bilgi Terapisi Sağlıyor" adlı beşinci bölümde (ss. 53-62), tıp kütüphanecilerinin görev tanımları ve eğitim düzeyleri ele alınmaktadır. Bölümde, iyi eğitim almış ve deneyimli bir tıp kütüphanecisinin sunduğu desteğin, onu ideal bir klinik ortak haline getirebileceği vurgulanmaktadır. Dünya çapında ünlü bir akademik tıp merkezi olan Weill Cornell Medicine/New York-Presbyterian Hastanesi'nde çalışan bir Onkoloji Tüketici Sağlığı Kütüphanecisinin (*Oncology Consumer Health Librarian* - OCHL) deneyim ve metodolojileri ayrıntılı olarak incelenmektedir. OCHL'nin temel görevi, kanser hastalarına ve yakınlarına doğru ve zamanında bilgi sağlayarak, bu süreçte yaşadıkları stresi hafifletmektir. Ayrıca, OCHL'nin Hasta ve Aile Danışma Konseyi (*Patient and Family Advisory Council* – PFAC) toplantılarına katılımının, önceki bölümlerde bahsedilen bilgi sağlama ve iletişim faaliyetlerinde Klinik Tıp Kütüphanecilerine önemli faydalar sağlayabileceği belirtilmiştir.

Timothy Roberts'ın kaleme aldığı "Practicing Public Health / Halk Sağlığı Uygulamaları" adlı altıncı bölümde (ss. 63-74), Flora Herman'ın 1955 yılında yaptığı halk sağlığı kütüphanecisi tanımı ele alınmakta ve bu tanımın, hastalıkların önlenmesi için gerekli sağlık bilgilerini erişilebilir kılmak üzerine odaklandığı vurgulanmaktadır (Herman, 1955).

Bölümde, akademik tıp merkezlerinde görev yapan halk sağlığı kütüphanecilerinin, standart kütüphanecilik hizmetlerinin ötesine geçerek Halk/Nüfus Sağlığı Bölümü ile iş birliği yapma, bilgi yönetimi eğitimi verme ve halk sağlığı kaynaklarına rehberlik etme gibi çeşitli ek hizmetler sunduğu belirtilmektedir. Halk sağlığı kütüphanecilerinin, görevlerini yerine getirirken, basılı ve elektronik kaynakların tanımlanması, seçimi ve yönetimi konularında yetkin olmaları gerektiği ifade edilmektedir. Ayrıca, halk sağlığına ilişkin bilgi topluluklarının "Büyük Veri" olarak tanımlandığı bu verilerin karmaşık ve erişimi zor olabileceği konusu ele alınmaktadır. Bu bağlamda, halk sağlığı kütüphanecilerinin, bu verileri daha basit, pratik ve anlaşılır bir formda sunma gerekliliği üzerinde durulmaktadır. Son olarak, Amerikan Halk Sağlığı Derneği'ne katılımın, halk sağlığı kütüphaneciliği alanında güncel kalmak ve bilgi alışverişini sağlamak açısından büyük bir önem taşıdığına dikkat çekilmektedir. Literatürde bu bölümü destekler nitelikte olan, Wood'un (2008) editörlüğünü üstlendiği bir başka çalışmada, sağlık bilimleri kütüphanelerinin kapsamı ve işlevleri detaylı bir şekilde ele alınmaktadır. Bu kütüphaneler, tıp, hemşirelik, eczacılık gibi çeşitli alanlarda hizmet vermekte olup, kanıta dayalı uygulamalar, sağlık bilimi ve özel koleksiyonlar gibi konularda rehberlik sağlamaktadır.

Antonio P. DeRosa, Michelle Demetres, Keith C. Mages, Loretta Merlo, Peter Robert Oxley, Judy C. Stribling, Michael Wood, Drew Wright, ve Terrie R. Wheeler adlı yazarların kaleme aldığı "Presenting Clinical Resources in Novel Ways / Klinik Kaynakların Yeni Yollarla Sunulması" adlı yedinci bölümde (ss. 75-88), tıp alanındaki gelişmelerin sürekli izlenmesi ve bu gelişmelerin sağlık profesyonellerine en güncel şekilde ulaştırılmasının önemini vurgulamaktadır. Tedaviler, bulgular, raporlar ve tekniklerin, sağlık profesyonellerine erişiminde, düzenlenmesinde ve kullanımında klinik tıp kütüphanecilerinin kritik rol oynadığı belirtilmektedir. Yazarlar, elektronik kaynaklara kampüs içi ve kampüs dışı erişimlerde Sanal Özel Ağ (*Virtual Private Network* - VPN) ve Proxy gibi teknolojilerin kullanımına da değinmiştir. Ayrıca, Weill Cornell Tıp (*Weill Cornell Medicine* - WCM) kütüphanesi tarafından düzenlenen oryantasyon programı kapsamında, öğrencilere bilgi kaynaklarını tarama ve erişim konusunda destek sağlamak amacıyla web sitesi incelemesi ve veri tabanı kullanımı gibi uygulamalar yer almaktadır. Son olarak "Smartfest" ve "Tech Tuesday" uygulamaları hakkında bilgi verilmektedir. Smartfest, WCM bünyesindeki Klinik Tıp Kütüphanecilerinin mevcut kaynak paketlerini tanıttığı ve klinik kaynakların pazarlayıcıları ile kullanıcılarını buluşturduğu bir festival olarak tanımlanmaktadır. Tech Tuesday ise, kullanıcıların Bilgi Teknolojileri Hizmetleri aracılığıyla sağlanan elektronik kaynaklara erişim ve kullanım konusunda bilgilendirildiği seminerler dizisidir.

Marisol Hernandez tarafından kaleme alınan "Journey to Magnet: A Nursing-Librarian Collaboration for Nursing Excellence / Magnet'e Yolculuk: Hemşirelikte Mükemmellik İçin Hemşirelik-Kütüphanecilik İş Birliği" adlı sekizinci bölümde (ss. 89-98), Magnet Tanıma Programı'nın (*Magnet Recognition Programme* - MRP) kısa bir tanımı yapılmakla birlikte bir kanser merkezinin hemşirelik departmanında görev yapan klinik kütüphanecinin, Magnet sürecine nasıl katkı sağladığı detaylandırılmaktadır. Klinik kütüphaneci, Magnet Tanıma Programı süresince yöneticiler ve hemşirelik personeli ile yakın bir iş birliği içinde çalışarak, sertifikasyon, statü kazanma, tanınma ve programla ilgili diğer faktörleri destek vermektedir. Bu bölüme yönelik literatürde yer alan bir çalışmada (Tod vd., 2007), klinik kütüphanecilerin kanıta dayalı uygulamaları desteklemedeki rolleri detaylı bir şekilde ele alınmıştır.

Akut bakım ortamlarında görev yapan 72 hemşireyle yapılan nitel görüşmeler sonucunda, Klinik Kütüphanecilerin literatür tarama, beceri eğitimi ve kanıt dağıtımı gibi görevler üstlenebileceği, böylece hemşirelerin kanıta dayalı uygulama kapasitelerini artırabileceği vurgulanmıştır.

Rachel Pinotti tarafından kaleme alınan “Educating Clinical Learners: Medical Librarian Roles and Important Considerations / “Klinik Öğrencilerin Eğitilmesi: Tıp Kütüphanecisi Roller ve Dikkat Edilmesi Gerekenler” adlı dokuzuncu bölümde (ss. 99-114), tıp kütüphanecilerinin lisans ve lisansüstü düzeydeki klinik öğrencilerin eğitimindeki rolleri ele alınmaktadır. Özellikle, Kanıta Dayalı Tıp eğitimi bağlamında, tıp kütüphanecilerinin öğrencilere bilgiyi bulma, değerlendirme ve bu bilgiyi hasta bakımına uygulama becerilerini kazandırmadaki katkıları vurgulanmaktadır. Ayrıca, öğrencilerin PICO (Patient, Intervention, Comparison, Outcome – Hasta, Müdahale, Karşılaştırma, Sonuç) modelini öğrenmeleri ve klinik sorunların formüle edilmesi süreçlerinde tıp kütüphanecilerinin oynadığı kritik rol de belirtilmektedir. Literatürde bu kitap bölümüne yönelik bir çalışmada (Alkan, 2008), klinik tıp kütüphaneciliğinin, tıp ve sağlık bilimleri literatürünü hasta bakımına entegre ederek karar verme süreçlerinde güvenilir kanıt sunmayı ortaya koymuştur. Türkiye’den örnekler vererek KTK’nin uygulanabilirliğini, nitelikli kütüphanecilerin yetiştirilmesine ve Kanıta Dayalı Tıp ilkelerine dayalı mesleki eğitim programlarının etkinliğine bağlı olduğunu ifade etmiştir. Etkin bir uygulama, tıp ve kütüphanecilik alanlarında olumlu etkiler yaratacaktır.

Keith C. Mages ve Becky Baltich Nelson adlı yazarlar tarafından ele alınan “A Clinical Medical Library Internship / Bir Klinik Tıp Kütüphanesi Stajı” adlı onuncu bölümde (ss. 115-126), klinik tıp kütüphaneciliği eğitiminde staj döneminin önemi vurgulanmakta ve sağlık kütüphaneciliği ile ilgili yüksek lisans programlarının yetersizliğine dikkat çekilmektedir. Bazı yüksek lisans programlarında tıp kütüphaneciliğine yönelik dersler bulunsa da bu sayının yetersiz olduğu ve hem kütüphaneciler hem de işverenler için sorun teşkil ettiği belirtilmektedir. New York’taki Weill Cornell Medicine’da uygulanan staj programı, bu eksiklikleri gidermeyi hedefleyen bir girişim olarak öne çıkarılmaktadır.

Terrie R. Wheeler tarafından kaleme alınan “Making a Clinical Library Service Transformational / Klinik Kütüphane Hizmetini Dönüşümsel Hale Getirmek” adlı son bölümde (ss. 127-142) ise Klinik Tıp Kütüphaneciliğinde stratejik planlama ve yüksek performanslı ekiplerin oluşturulması ve geliştirilmesi konuları ele alınmaktadır. Ayrıca, John Kotter’in değişim yönetimi için önerdiği sekiz adımlık mantık modeline dayalı olarak, çeşitli sorulara yanıt arama amacı güdülmektedir (Kotter, 1996). Bu bölüm, klinik kütüphane hizmetlerinin dönüşümünü sağlamak için gerekli stratejik yaklaşımları ve liderlik yöntemlerini kapsamlı bir şekilde incelemektedir.

Sonuç olarak bu kitap, klinik tıp kütüphaneciliğinin çeşitli yönlerini kapsamlı bir şekilde ele almaktadır. İlk olarak, bu alanın tarihsel gelişimi ve erken yenilikçi uygulamaların etkisi incelenmiştir. Devamında, klinik tıp kütüphanecilerinin sağlık profesyonelleri ile güçlü ilişkiler kurmasının, hasta bakım kalitesini artırma ve mesleki gelişimi sürdürme açısından önemine vurgu yapılmaktadır.

Hasta ve Aile Merkezli Bakım (PFCC) kavramının klinik kütüphanecilerin rolü ve katkılarıyla nasıl desteklendiği açıklanmıştır. Ayrıca, pediatrik vizitlerde hasta bilgilendirme terapisi uygulamaları ve kütüphanecilerin sağlık okuryazarlığındaki katkıları ele alınmıştır. Onkoloji alanındaki bilgi ihtiyaçlarını karşılamak için sunulan bilgi terapisi ve uygulama yöntemleri detaylandırılmıştır. Halk sağlığı kütüphaneciliğinde büyük verilerin yönetimi ve bilgi erişiminin önemi üzerinde durulmuştur. Kitap ayrıca, sağlık profesyonellerine güncel bilgilerin etkili bir şekilde ulaştırılması ve elektronik kaynakların kullanımı konularına da ışık tutmaktadır. Hemşirelik departmanlarındaki klinik kütüphanecilerin, ilgili programlara katkıları tartışılmıştır. Tıp kütüphanecilerinin klinik öğrencilerle etkileşimleri ve eğitim süreçlerinde oynadıkları roller incelenmiştir. Staj programlarının önemi ve mevcut yüksek lisans programlarındaki eksiklikler ele alınmıştır. Son olarak, klinik kütüphane hizmetlerinin dönüşümüne yönelik stratejik planlama ve liderlik yaklaşımları detaylandırılmıştır. Kitap, klinik tıp kütüphaneciliğinin gelişimini ve uygulama alanlarını kapsamlı bir şekilde sunmaktadır.

Kaynakça

- Alkan, N. (2008). Klinik Tıp Kütüphaneciliği. *Bilgi Dünyası*, 9(2), 315–347. <https://doi.org/10.15612/BD.2008.309>
- Herman, F. E. (1955). Symposium on Types of Medical Libraries. VIII. The Public Health Library. *Bulletin of the Medical Library Association*, 43(2), 212-216.
- Kotter, J. P. (1996). *Leading Change*. Boston: Harvard Business Review Press.
- Lamb, G. (1985). *Medical Library Association Oral History Committee*. (Interview by Estelle Brodman)
- Stribling, J. C. (Ed.). (2020). *The Clinical Medical Librarian's Handbook*. Rowman & Littlefield.
- Tod, A. M., Bond, B., Leonard, N., Gilsenan, I. J., & Palfreyman, S. (2007). Exploring the contribution of the Clinical Librarian to facilitating evidence-based nursing. *Journal of Clinical Nursing*, 16(4), 621–629. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2702.2006.01726.x>
- Wood, M. S. (Ed.). (2008). *Introduction to Health Sciences Librarianship*. Routledge.
- Wood, M. S. (Ed.). (2014). *Health Sciences Librarianship*. Rowman & Littlefield.